

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 aprilie

Seria I, Anul XX, Nr. 10 (258), 2015

EPISCOPUL MARTIR VALERIU TRAIAN FREŢIU - 140 DE ANI DE LA NAȘTERE -

Din sumar:

Alocuțiunile Papei Francisc la rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Proclamarea Anului Sfânt al Milostivirii - pag. 4;

Bucuria Învierii Domnului - pag. 8.

Episcopul Martir Valeriu Traian Frențiu - 140 de ani de la naștere

S-a născut în Reșița, la 25 aprilie 1875, ca fiu al preotului Ioachim și al Rozaliei. A urmat liceul la Blaj, iar teologia la Budapesta, hirotonindu-se ca preot celib la 20 septembrie 1898. Îndată după hirotonire a obținut o bursă pentru a studia la Viena, la Institutul Sfântul Augustin, unde a rămas până în 1902, când și-a susținut doctoratul în teologie. Între 1902-1904 a ocupat funcția de vice notar consistorial și arhivar diecezan în Lugoj, iar între 1904-1912 pe cea de paroh și protopop în Orăștie. La începutul anului 1912 a fost numit vicar foraneu al Hațegului, iar în 4 noiembrie același an episcop al Lugojului. Sfințirea sa a avut loc la Blaj, în 14 ianuarie 1913, prin participarea mitropolitului Victor Mihali de Apșa și a episcopilor Demetrie Radu de Oradea și Vasile Hossu de Gherla.

Ca paroh și protopop a depus eforturi pentru a dezvolta sentimentul religios în inimile enoriașilor din mediul rural, organizând, împreună cu canonicul Iacob Radu, și cu protopopul clujean Dr. Elie Dăianu, începând cu 14-16 decembrie 1904, așa-numitele „misiuni sacre populare”, prima dintre ele fiind cea din localitatea Cugir, județul Hunedoara. A întreprins un șir de vizitații canonice, precum și, începând cu 1912, pelerinaje periodice la mănăstirea Prislop din apropierea Hațegului, unde se aducea de la Blaj, în procesiune, o veche icoană Maicii Domnului făcătoare de minuni. În toamna lui 1913, adică la un an de la numirea sa ca episcop, a deschis Seminarul teologic de la Lugoj, într-o clădire impunătoare, construită pe vremea antecesorului său Vasile Hossu, iar în 1914 Școala normală de învățătoare, așezată într-un edificiu donat tot de către cel amintit. La 25 februarie 1922 a fost numit episcop de Oradea, instalarea sa făcându-se la 3 mai același an, cu participarea unui mare număr de preoți și laici. Programul său, anunțat cu acea ocazie, urmărea să restaureze profilul moral religios al enoriașilor din dieceză, zdruncinat de avatariile războiului și ale urmărilor sale. El era convins că acest lucru se putea face cu ajutorul „Reuniunilor religioase”, dintre care mai însemnate erau cele „Mariane”, alcătuite din femei, și „Pauliene”, compuse din bărbați. Prin grija sa s-a reorganizat așa-numita „Reuniune de misiuni”, precum și „Asociația de adoratori”, menite a ajuta opera de reformare a clerului, „obligat” periodic să participe la exerciții spirituale. Sub păstoria sa, marcată de împușinarea, până aproape de „desființare”, a proprietății funciare a diecezei, s-au construit sau reparat o mulțime de biserici și case parohiale, s-a modernizat stațiunea climaterică Stâna de Vale (prin construirea, în 1925, a hotelului „Excelsior”, astăzi dispărut, dotat cu încălzire centrală, sală de proiecție cinematografică și popicarie, a unor cabane pentru armată, a unei grădini botanice „în nuce”, amenajată de către profesorul Alexandru Borza, a căii ferate înguste pe Valea Iadului, dată în exploatare în 1936, și în fine, în 1939, a unei frumoase biserici din piatră, demolată în anii 1961-1962 de regimul comunist ateu și criminal). În 1923 a efectuat o călătorie sau vizită „ad-limina” la Roma, unde i s-a acordat titlul de „Asistent la Tronul Papal”, pe care o va repeta în luna mai 1925, împreună cu episcopii Iuliu Hossu și Alexandru Niculescu, de astădată în fruntea unui numeros grup de enoriași pelerini.

Sub arhipăstoria sa, în zilele de 15-16 iunie 1927 s-a sărbătorit aniversarea a 150 de ani de la întemeierea Episcopiei greco-catolice de Oradea, când Sfântul Părinte

Pius al XI-lea i-a acordat distincția „Paliul arhiepiscopal”. Această memorabilă festivitate a fost „eternizată” prin încadrarea unei inscripții în peretele de nord al Catedralei Sfântul Nicolae, cuprinzând data întemeierii și a aniversării, numele lui Valeriu Traian Frențiu și al „gloriosului rege al României Ferdinand I”, împreună cu promisiunea solemnă de mărturisire a „credinței catolice” și a devotamentului către Scaunul Papal, personificat atunci de Papa Pius al XI-lea. A fost apreciat și de guvernul român, care în 1926 i-a acordat distincțiile de „Mare ofițer al Ordinului Coroanei României” și „Răsplata muncii pentru biserică”. În 1928 a organizat și patronat aniversarea centenară a întemeierii Liceului Samuil Vulcan din Beiuș, un adevărat eveniment cultural prin amploarea sa și prin notorietatea participanților, între care s-a numărat și generalul Berthelot. Cu sprijinul material al lui Valeriu Traian Frențiu s-au tipărit mai multe periodice („Vestitorul” care a apărut la Oradea, din 1925 cu nicio întrerupere până în 1948 și „Observatorul” la Beiuș, între 1928 și 1934). În vederea unei mai temeinice pregătiri a preoțimii, a mijlocit „ridicarea”, din 1922 a Seminarului greco-catolic din Oradea la rangul de Academie teologică, dotată cu profesori foarte instruiți, de pe băncile căreia au ieșit, până la desființarea sa în 1948, absolvenți cu solide cunoștințe de specialitate. În fruntea corului de la Catedrala Sfântul Nicolae l-a adus pe distinsul profesor și compozitor Francisc Hubic, care a introdus acolo muzica bisericească cu acompaniament de orchestră, obișnuind să organizeze concerte în diferite localități din afara diecezei. Ca membru în senatul României și-a adus contribuția, alături de ceilalți ierarhi greco-catolici la diferite legi privind viața religioasă, inclusiv la încheierea Concordatului cu Sfântul Scaun. El a înființat „Pavilionul de vară” (un fel de vilă) de la Huta Finișului, precum și pescăria și crescătoria de porci mangaliță, hrăniți cu resturile de mâncare de la internatele școlilor din Beiuș. A construit o frumoasă casă în Beiuș, „vis-a-vis” de internatul liceului Samuil Vulcan, destinată ca locuință pentru Șeful Domeniului de aici, precum și o sală de gimnastică, dotată cu aparate moderne, la liceul greco-catolic de fete; a ridicat apoi, la Holod o reședință domenială solidă, din cărămidă, un depozit pentru păstrarea recoltelor de pe proprietățile de acolo, și o moară cu aburi, care lucra în regim antreprenorial pentru nevoile populației. A dispus introducerea iluminatului electric în câteva biserici, precum și în clădirile domeniului; a comandat și finanțat „lucrarea” unui iconostas artistic, pentru capela din incinta Palatului episcopal din Oradea, pe care a dispus s-o picteze reputatul artist Pall, a lărgit și modernizat „corul” bisericii catedrale Sfântul Nicolae, a terminat construcția aripii noi, începute sub arhipăstoria episcopului martir Demetrie Radu, a complexului de clădiri ale Seminarului teologic, devenit Academie, și a dispus ca edificiului de la stradă al acesteia să i se adauge încă un etaj, în stil neobârâncovenesc. În ciuda faptului că, după reforma agrară din 1921, dieceza sărăcise considerabil, a acordat elevilor merituoși și săraci, numeroase burse de studii, fiind, din această cauză, foarte apreciat și iubit de enoriașii tineri.

În timpul războiului a dispus, în mai multe rânduri, ca preoții din subordinea sa să facă colecte pentru ajutorarea soldaților de pe front și a văduvelor și orfanilor celor căzuți în lupte. A murit la închisoare, în 11 iulie 1952.

Alocuțiunile Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Milostivirea Divină depășește orice limită

12.04.2015

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Astăzi este a opta zi după Paști și Evanghelia lui Ioan ne relatează cele două apariții ale lui Isus Înviat apostolilor adunați în cenacol: aceea din seara de Paști, fiind absent Toma, și aceea după opt zile, fiind prezent și Toma. Prima dată, Domnul le-a arătat discipolilor rănila trupului Său, a suflat asupra lor și a spus: „Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi” (Ioan 20,21). Le transmite însăși misiunea Sa, cu puterea Duhului Sfânt.

Însă în seara aceea lipsea Toma, care n-a voit să creadă în mărturia celorlalți. „Dacă nu văd și nu ating rănila Sale – a spus el – eu nu cred” (cf. Ioan 20,25). După opt zile – adică exact ca astăzi – Isus se prezintă din nou în mijlocul discipolilor și se adresează imediat lui Toma, invitându-l să atingă rănila de la mâinile Sale și din coasta Sa. Vine în întâmpinarea necredinței Sale, pentru ca, prin semnele pătimirii, să poată ajunge la plinătatea credinței pascale, adică la credința în învierea lui Isus.

Toma este unul care nu se mulțumește și caută, vrea să verifice personal, să facă o experiență personală. După împotriri și neliniștile inițiale, la sfârșit ajunge și el să creadă, deși a înaintat cu efort, dar ajunge la credință. Isus îl așteaptă cu răbdare și se oferă dificultăților și nesiguranțelor ultimului sosit. Domnul îi proclamă „fericiți” pe cei care cred fără să vadă (cf. v. 29) – și prima dintre aceștia este Maria, Mama Sa -, însă vine și în întâmpinarea exigenței discipolului necredincios: „Adu-ți degetul tău aici: iată mâinile mele...” (v. 27). La contactul mântuitor cu rănila Celui Înviat, Toma manifestă propriile răni, propriile plăgi, propriile sfâșieri, propria umilire; în semnul cuielor găsește dovada decisivă că este iubit, că este așteptat, că este înțeles.

Se află înaintea unui Mesia plin de blândete, de milostivire, de tandrețe. Acela era Domnul pe care îl căuta, în profunzimile ascunse ale ființei sale, pentru că a știut mereu că era așa. Și câți dintre noi căutăm în adâncul inimii să-l întâlnim pe Isus, așa cum este: blând, milostiv, tandru! Pentru că noi știm, în adâncul inimii, că El este așa. După ce a regăsit contactul personal cu bunătatea și răbdarea milostivă a lui Cristos, Toma înțelege semnificația profundă a Învierii Sale și, transformat intim, declară credința sa deplină și totală în El, exclamând: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!” (v. 28). Frumoasă, frumoasă expresie aceasta a lui Toma!

El a putut să „atingă” Misterul pascal care manifestă pe deplin iubirea mântuitoare a lui Dumnezeu, bogat în milostivire (cf. Efeseni 2,4). Asemenea lui Toma și noi toți, în această a doua duminică din Timpul Pascal, suntem invitați să contemplăm în rănila Celui Înviat Milostivirea Divină, care depășește orice limită umană și strălucește în întunericul răului și al păcatului. Un timp intens și îndelungat pentru a primi bogățiile imense ale iubirii milostive a lui Dumnezeu va fi apropiatul Jubileu Extraordinar al Milostivirii, a cărui bulă de convocare am promulgat-o ieri seară aici, în Bazilica San Pietro. (...)

Să fim martori credibili ai Învierii

19.04.2015

Iubiți frați și surori, bună ziua!

În lecturile biblice din liturgia de astăzi răsună de două ori cuvântul „martori”. Prima dată este pe buzele lui Petru: el, după vindecarea paralticului la poarta templului din Ierusalim, exclamă: „L-ați ucis pe autorul vieții, dar Dumnezeu l-a înviat din morți: noi suntem martori ai acestor lucruri” (Fap 3,15). A doua oară este pe buzele lui Isus înviat: El, în seara de Paști, deschide mintea discipolilor la misterul morții și învierii sale și le spune: „Voi sunteți martori ai acestor lucruri” (Lc 24,48). Apostolii, care au văzut cu ochii lor pe Cristos înviat, nu puteau să țină sub tăcere experiența lor extraordinară. El li s-a arătat pentru ca adevărul învierii Sale să ajungă la toți prin mărturia lor. Și Biserica are misiunea de a prelungi în timp această mărturie; fiecare botezat este chemat să mărturisească, prin cuvinte și prin viață, că Isus a înviat, că Isus este viu și prezent în mijlocul nostru. Noi toți suntem chemați să dăm mărturie că Isus este viu.

Putem să ne întrebăm: dar cine este martorul? Martorul este unul care a văzut, care își amintește și povestește. A vedea, a-și aminti și a povesti sunt cele trei verbe care îi descriu identitatea și misiunea. Martorul este unul care a văzut, cu ochi obiectiv, a văzut o realitate, dar nu cu ochi indiferent; a văzut și s-a lăsat implicat de eveniment. Pentru aceasta își amintește, nu numai pentru că știe să reconstruiască în mod precis faptele petrecute, ci și pentru că acele fapte i-au vorbit și el le-a perceput sensul profund. Atunci martorul povestește, nu în manieră rece și dezlipită, ci ca unul care s-a lăsat pus în discuție, și din acea zi și-a schimbat viața. Martorul este unul care și-a schimbat viața.

Conținutul mărturiei creștine nu este o teorie, nu este o ideologie sau un sistem complex de precepte și interdicții sau un moralism, ci este un mesaj de mântuire, un eveniment concret, ba chiar o Persoană: este Cristos înviat, viu și unic Mântuitor al tuturor. El poate să fie mărturisit de cei care au avut o experiență personală cu El, în rugăciune și în Biserică, printr-un drum care își are fundamentul în Botez, hrana sa în Euharistie, sigiliul său în Mir, continua sa convertire în Pocăință. Grație acestui drum, condus mereu de Cuvântul lui Dumnezeu, fiecare creștin poate să devină martor al lui Isus înviat. Și mărturia sa este cu atât mai credibilă cu cât transpare mai mult dintr-un mod evanghelic de a trăi, bucuros, curajos, blând, pașnic, milostiv. Dacă în schimb creștinul se lasă cuprins de comodități, de vanitate, de egoism, dacă devine surd și orb la cererea de „înviere” a atâtor frați, cum va putea să îl comunice pe Isus viu, cum va putea să comunice puterea eliberatoare a lui Isus viu și duiosia sa infinită?

Maria Mama noastră să ne susțină cu mijlocirea ei, pentru ca să putem deveni, cu limitele noastre, dar cu harul credinței, martori ai Domnului înviat, ducând persoanelor pe care le întâlnim darurile pascale ale bucuriei și păcii.

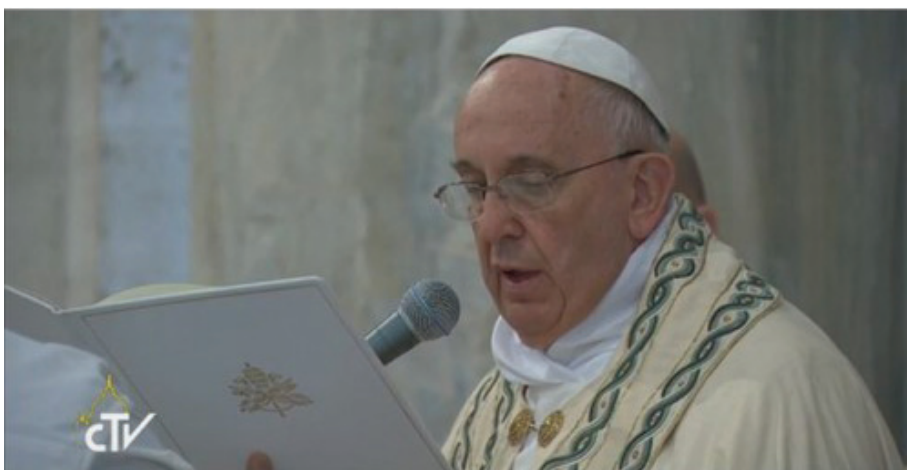
Proclamarea Anului Sfânt al Milostivirii

Papa Francisc a prezidat în bazilica Sfântul Petru, sâmbătă, 11 aprilie 2015, vigilia celei de a doua Duminici a Paștelui sau a Milostivirii Divine, ceremonia solemnă de proclamare a Anului Sfânt al Milostivirii. Ritul sacru, care a cuprins și rugăciunea Vesperelor, a început în fața Porții Sfinte a bazei vaticane, unde mons. Leonardo Sapienza, din partea Prefecturii Casei Apostolice, a citit fragmente însemnate din Bula Anului Sfânt extraordinar. Cu aceeași ocazie, Papa Francisc a înmănat bula papală a Anului Sfânt arhiepiscopilor celor patru baze papale din Roma și mai multor reprezentanți ai Bisericii de pe toate continentele.

”Într-un moment de mari schimbări sociale, Biserica este chemată să ofere cu o forță mai mare semnele prezenței și apropierii lui Dumnezeu”, a spus papa Francisc la predica rugăciunii Vesperelor, explicând motivele care stau la baza Anului Sfânt al Milostivirii. În același timp, Pontiful a avut cuvinte clare și puternice pentru ”violența nemaiauzită” pe care o îndură foarte mulți creștini în timpurile noastre. ”Acesta nu este timpul în care să fim distrați, ci unul în care să rămânem vigilenți și să privim la esențial”. Timpurile de față au nevoie de o Biserică chemată să-și regăsească sensul misiunii care i-a fost încredințată de Domnul: să fie semn și instrument al milostivirii lui Dumnezeu Tatăl:

- ”Anul Sfânt va trebui să păstreze vie dorința de a ști să captăm numeroasele semne ale blândeții pe care Dumnezeu o oferă lumii întregi și mai ales celor care sunt în suferință, sunt singuri și abandonați, și chiar fără speranța de a fi iertați și de a se simți iubiți de Tatăl. Un An Sfânt, ca să simțim puternică în noi bucuria de a fi fost regăsiți de Isus, care ca Bunul Păstor a venit să ne caute pentru că eram rătăciți. Un jubileu, pentru a simți căldura iubirii sale când ne ia pe umerii săi ca să ne ducă din nou la casa Tatălui”.

După cum se precizează în documentul papal Anul Sfânt al Milostivirii este prilejuit de împlinirea, pe 8 decembrie 2015, a 50 de ani de la încheierea Conciliului Ecumenic Vatican II. În această zi Pontiful va prezida ceremonia solemnă de deschidere a Porții Sfinte, care va rămâne deschisă până la încheierea Anului Sfânt extraordinar, în Duminica solemnității ”Cristos, Regele universului” de anul viitor, 20 noiembrie 2016. În tot acest răstimp au loc mai multe inițiative mondiale a căror desfășurare a fost încredințată de Sfântul Părinte Consiliului Pontifical pentru Promovarea Noii Evanghelizări. Totodată, Bisericile locale sunt îndemnate să organizeze după posibilități inițiative jubiliare care să

ofere credincioșilor ocazia în care să dobândească darul indulgențelor și să experimenteze blândețea milostivirii divine.

Redacția Română Radio Vatican vă oferă în cele ce urmează un amplu rezumat al Bulei papale ”Misericordiae vultus”, documentul oficial prin care Suveranul Pontif a proclamat solemn Anul Sfânt al Milostivirii.

Scrisoarea ”Chipul milostivirii”, prin care Sfântul Părinte proclamă Anul Sfânt extraordinar (8 decembrie 2015 – 20 noiembrie 2016), este alcătuită din 25 de paragrafe majore. Papa Francisc a descris mai întâi trăsăturile distinctive ale milostivirii divine punând această temă în lumina chipului lui Cristos. Milostivirea nu este un cuvânt abstract ci un chip care trebuie recunoscut, contemplat și slujit. Bula papală oferă o lectură trinitară (nr. 6-9) și insistă în a descrie Biserica drept semn credibil al milostivirii: ”Grinda de căpătâi care susține viața Bisericii este milostivirea” (nr. 10).

Papa Francisc arată etapele principale care marchează anul jubiliar al milostivirii. Deschiderea acestuia coincide cu cea de a 50-a aniversare de la încheierea Conciliului Ecumenic Vatican II: ”Biserica simte necesitatea de a păstra viu acel eveniment. Pentru ea începea atunci un nou parcurs al istoriei sale. Părinții conciliari adunați în Conciliu au perceput de o manieră puternică, asemenea unui adevărat suflu al Duhului Sfânt, exigența de a vorbi de Dumnezeu mai pe înțelesul oamenilor din timpul lor. Abătute zidurile care de prea multă vreme închiseră Biserica într-o citadelă privilegiată, venise timpul de a vesti Evanghelia într-un mod nou” (nr. 4). Încheierea Anului Sfânt extraordinar va avea loc ”în solemnitatea liturgică a lui Isus Cristos, Stăpânul universului, pe 20 noiembrie 2016. În ziua aceea, închizând Poarta Sfântă, vom avea mai întâi de toate simțăminte de grație și mulțumire față de Preasfânta Treime pentru că ne-a acordat acest timp extraordinar de har. Vom încredința viața Bisericii, omenirea întreagă și cosmosul necuprins Stăpânirii lui Cristos, ca să-și reverse milostivirea ca roua dimine-

(continuare în pag. 5)

(urmare din pag. 4)

ții pentru o istorie fecundă care trebuie construită prin efortul tuturor în viitorul apropiat” (nr. 5).

O specificitate a acestui An Sfânt extraordinar o reprezintă faptul că nu va fi celebrat doar la Roma dar și în toate diecezele din lumea întreagă. Poarta Sfântă va fi deschisă de papa Francisc la bazilica Sfântul Petru pe 8 decembrie 2015 iar duminica succesivă, 13 decembrie 2015, în toate diecezele din lumea largă. O altă noutate este faptul că Papa acordă posibilitatea de a deschide Poarta Sfântă și la sanctuare, unde numeroși pelegrini merg să se închine.

Papa Francisc preia învățătura predecesorilor săi, Sfântul Ioan al XXIII-lea, care vorbea de ”medicamentul milostivirii”, și Fericitul Paul al VI-lea, care identifica spiritualitatea Conciliului Vatican II cu atitudinea Bunului samaritean din Evanghelie.

Bula papală explică, de asemenea, câteva aspecte specifice Anului Sfânt jubiliar. Mai întâi de toate, motto-ul ”Fiți milostivi precum Tatăl vostru este milostiv”, care este luat din Evanghelia după Sfântul Luca (6,36). Apoi, semnificația pelerinajului și, mai ales, nevoia de iertare. O temă particulară, care revine deseori în cuvintele papei Francisc, este exprimată la nr. 15 al documentului: faptele de milostivire trupească și sufletească vor trebui reluate pentru ”a retrezi conștiința noastră, deseori adormită în fața dramei sărăciei, și pentru a intra tot mai mult în inima Evangheliei, unde cei săraci sunt privilegiații milostivirii divine”. O altă indicație se referă la timpul Postului Mare când papa îi va trimite în toată lumea pe așa zișii ”Misionari ai milostivirii” (nr. 18). Este vorba de preoți care ”vor primi autoritatea de a ierta chiar și păcatele a căror dezlegare este rezervată Scaunului Apostolic”. ”Semn al sollicitudinii materne a Bisericii față de poporul lui Dumnezeu”, explică papa Francisc, ei vor fi față de toți oamenii artizani ai unei întâlniri care să fie încărcată de umanitate, izvor de eliberare și bogată în responsabilitate, pentru a depăși piedicile și a relua viața nouă a Botezului”. În același timp, Sfântul Părinte cere ca în dieceze să se organizeze ”misiuni populare” astfel încât misionarii milostivirii să fie ”vestitori ai bucuriei iertării”.

Sfântul Părinte menționează la nr. 20-21 raportul dintre dreptate și milostivire, făcând să se vadă că nu se oprește la o viziune legalistă ci că urmărește să se ajungă la un parcurs care să ducă la iubirea milostivă. Înainte de această temă spinoasă, Bula papală atinge la nr. 19 subiectul violenței organizate și adresează o rechemare vibrantă celor care sunt ”făcători sau complici” ai corupției. Pontiful recurge în această privință la un limbaj foarte puternic prin care denunță această ”rană în putrefacție” și insistă pentru ca pe durata acestui An Sfânt să se realizeze o adevărată convertire. ”Acesta este timpul potrivit pentru a schimba viața! Acesta este timpul de a lăsa ca inima să fie atinsă! În fața răului comis, chiar și a crimelor grave, este momentul de a asculta lacrimile

celor nevinovați care au fost jefuiți de bunurile lor, de demnitate, afecțiuni și de însăși viața lor. A rămâne pe calea răului este doar sursă de amăgire și tristețe. Viața adevărată este cu totul altceva. Dumnezeu nu obosește în a întinde mâna. Este mereu dispus să asculte, și eu sunt dispus, asemenea fraților mei episcopi și preoți. E suficient doar a accepta invitația la convertire și a se supune justiției, în timp ce Biserica oferă milostivirea” (nr. 19).

Nu putea lipsi referința la o temă tradițională pentru Anul Sfânt jubiliar, indulgența. Aceasta – se citește la nr. 22 - arată că ”iertarea lui Dumnezeu pentru păcatele noastre nu cunoaște hotar” pentru că indulgența permite ștergerea nu doar a păcatului comis dar și a oricărei urmări negative a acestuia asupra comportamentului și gândirii. În această privință, explică Sfântul Părinte, cel care dobândește indulgența este ”abilitat să acționeze mai degrabă cu caritate și să crească în iubire, decât să cadă din nou în păcat”.

O ultimă subliniere originală a Sfântului Părinte se referă la milostivire ca temă creștină comună evreilor și musulmanilor. ”Acest an jubiliar trăit în milostivire să favorizeze întâlnirea cu aceste religii și cu celelalte nobile tradiții religioase, să ne facă mai deschiși la dialog pentru a ne cunoaște și înțelege mai bine; să elimine orice formă de închidere și dispreț și să îndepărteze orice formă de violență și discriminare” (nr. 23).

Dorința papei Francisc este ca acest An special, trăit în spirit de împărtășire a darurilor cerești, să devină ocazie de ”a trăi în viața de zi cu zi milostivirea care dintotdeauna Dumnezeu Tatăl o revărsă asupra noastră. În acest jubileu să ne lăsăm surprinși de Dumnezeu. El nu obosește niciodată să ne deschidă inima sa ca să ne repete că ne iubește și că vrea să împartă cu noi viața sa. (...) În acest an jubiliar Biserica să devină ecou al Cuvântului lui Dumnezeu care răsună puternic și convingător ca un cuvânt și gest de iertare, de sprijin, ajutor și iubire. Să nu obosească niciodată în a oferi milostivire și să fie mereu răbdătoare în a dăruii întărire și în a ierta”. Biserica – citim la nr. 25 – ”să se facă voce a fiecărui om și femeie și să repete cu încredere și fără încetare: «Amintește-ți, Doamne, de îndurarea și de milostivirea ta, pentru că ele sunt din veșnicie!» (Ps 25,6)”.

În documentul ”Misericordiae vultus”, papa Francisc face deseori referință la Sfânta Scriptură, la Liturghierul Roman și la documentele Conciliului Ecuменic Vatican II. Cu o frecvență mai redusă, se întâlnesc, însă, și trimiteri la Sfântul Ioan al XXIII-lea, Fericitul Paul al VI-lea, Sfântul Ioan Paul al II-lea, Sfântul Toma de Aquino, Sfântul Beda Venerabilul, Sfântul Ioan al Crucii, Sfântul Grigore cel Mare, Sfântul Augustin și Sfânta Faustina Kowalska.

Tinerii franciscani din „Allegria” la exerciții spirituale

Noi, tinerii franciscani din grupul „Allegria” ai Mănăstirii Franciscane „Adormirea Maicii Domnului” din Oradea, am ales să petrecem 3 zile din Postul Mare, la Lunca Vișagului, pentru a ne reculege spiritual.

În perioada 27-29 martie 2015, ne-am aflat în mijlocul munților, ruși de tot ceea ce înseamnă oraș, zgomot, poluare, dar cuprinși de vraja naturii. Programul nostru nu a fost unul solicitant și încărcat, ci mai degrabă unul de relaxare, meditare și pregătire pentru ceea ce va urma (adică pentru Sărbătoarea Învierii Domnului Nostru Isus Cristos).

Ajunși acolo, vineri seara, am participat cu toții la Sf. Liturghie celebrată de părintele nostru spiritual Pr. Cristian Tiba O.F.M. Conv. liturghie celebrată în rit latin, acest fapt reprezentând de fapt deschiderea oficială a exercițiilor noastre spirituale. Seara a continuat cu cina și cu timp liber pentru meditație personală.

Ziua de sâmbătă a început cu Sf. Liturghie, urmată de prima meditație. Tema meditațiilor pe care Pr. Tiba ne-a propus-o a fost: „Personalitatea lui Isus Cristos”. Prima meditație ni l-a prezentat pe Isus care a fost, mai întâi de toate, OM, cu „o personalitate surprinzătoare”. Privirea lui Cristos ni s-a prezentat ca fiind asemenea unei raze de soare care schimbă, transformă; privire care tot timpul transmite un mesaj. Am constatat că, din păcate, această comunicare față-n față lipsește în zilele noastre deoarece rețelele de socializare ne atrag de partea lor și alegem de multe ori să „vorbim” online, în acest caz privirea lipsind cu desăvârșire. L-am cunoscut pe Isus așa cum era El: fără o locuință fixă, mereu urmat de sărmani și săraci, cu o sensibilitate fină față de fiecare în parte și cu un suflet de poet. Isus vorbea prin pilde și parabole, mereu folosind fraze simple ca să poată fi înțeles de oamenii din diferite clase sociale (cărturari, pescari, păstori etc.). El

ceartă fără să jignească; căci după cum afirmă: „Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci n-am venit ca să judec lumea ci ca să mântuiesc lumea.” (Ioan 12,47); Isus este alături de noi ca prieten, dar mai ales ca frate (cu toții suntem fii ai lui Dumnezeu). Ne-am propus să-L luăm pe Isus ca exemplu și să-L urmăm așa cum au făcut și apostolii. După prima meditație am hotărât că o mică ieșire la Barajul Drăgan ar fi un moment frumos de a sta împreună (precum Isus stătea cu apostolii) și de a cunoaște măreția lucrărilor lui Dumnezeu. După prânz, am continuat cu discuțiile pe grupe în care fiecare și-a exprimat opinia legată de ceea ce ni s-a prezentat în prima meditație. A doua meditație, continuare a celei dintâi, a fost cea care a pus cap la cap toate faptele, vorbele și gândurile pe care Isus le-a trăit și simțit. O nouă discuție pe grupuri a urmat, aceasta fiind cea în care am tras niște concluzii importante cu privire la viața lui Isus și cum am putea să-L urmăm. Ziua s-a încheiat cu pregătirea cântecelor pentru liturghia din următoarea zi.

Cu frumoase cântări L-am primit și noi pe Isus în inimile noastre, în Duminica Floriilor (la romano-catolici). După Sf. Liturghie, am prezentat concluziile fiecărui grup de discuții și am hotărât să-L luăm pe Isus Cristos ca model de credință și viață.

Mulțumim din suflet tuturor celor implicați în buna organizare a acestor zile speciale, Bunului Dumnezeu că ne-a călăuzit și păzit și nu în ultimul rând, părintelui nostru spiritual, Pr. Tiba Cristian, care a pus mult suflet și mult devotament în bunul mers al lucrurilor! Fie ca Maica Sfântă să îl ocrotească și să îi dea multă sănătate să fie cât mai mult alături de noi și astfel să facem cât mai multe lucruri roditoare împreună!

Alexandra-Cristina SZŰCS

Silvia PANTIȘ

Isus nu ne-a dat morții

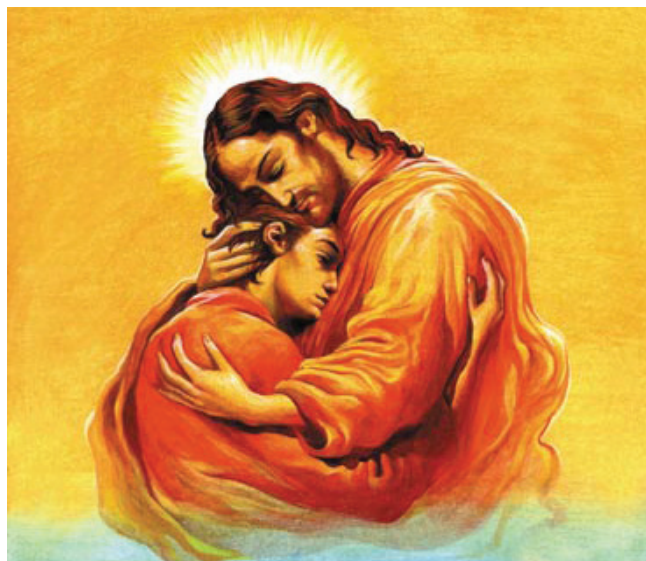
Isus, Fiul Lui Dumnezeu, săvârșea tot mai multe vindecări miraculoase, culminând cu învierea lui Lazăr, la patru zile după ce murise. Vorbea despre Dumnezeu Tatăl ca nimeni altul și dădea cele mai înțelepte sfaturi. Spunea pe față obiceiurile rele ale cărturarilor și fariseilor. Preoții se simțeau amenințați, pierdeau teren în fața Lui, căci tot mai mult popor îl urma. Toate acestea i-au nemulțumit profund pe arhierei. În întunecimea lor, nu realizau că Isus dorea să-i poarte pe toți oamenii la lumină, să-i salveze de la moartea sufletului. El incomoda pentru că era "altfel". Idei criminale le-au încolțit în minte și au fost date pe față de Caiafa, mai marele preoților. Sinedriul se hotărăște să-L ucidă și se gândeau cum să-și pună planul în aplicare. Tocmai le-a venit în ajutor Iuda, care-L vinde pe Învățător. Iudeii mai aveau o problemă, prin legea lor nu le era permis să ucidă oameni, iar ei nu voiau doar să-l certe pe Isus sau să-i dea o pedeapsă oarecare, ci doreau cu orice preț să moară. Deja în sufletul lor erau vinovați de crimă. Trebuiau să găsească un țap ispășitor. S-au folosit de Pilat, omul slab, influențabil, care ținea cu mâinile de scaun, la care au venit cu false acuze și care deși a afirmat: "Eu nu găsesc la El nici o vină", totuși la îndemnul preoților și la strigătul unui grup de oameni manipulați, care erau în piață, le-a făcut jocul și l-a condamnat pe Isus la moarte.

S-a produs cea mai nedreaptă condamnare din istoria omenirii, a Fiului Lui Dumnezeu care a venit să ne mântuiască. Răscumpărătorul lumii e condamnat la moarte dureroasă. Isus, Adevărul e condamnat prin minciună. Pe cine nu cutremură condamnarea Lui Dumnezeu de către oameni?

După pronunțarea sentinței, Pilat s-a spălat pe mâini și s-a retras tulburat. Ana, Caiafa și ceilalți arhierei după ce "l-au dat morții" pe Isus, au plecat în grabă ca să nu întârzie la Templu pentru a sacrifica mielul pascal. Preocupați mereu să nu se pângărească, sufletele lor erau pângărite deja de ură și furie. N-au realizat că se îndreptau spre un miel pascal "simbol", în timp ce pe adevăratul Miel pascal l-au lăsat spre sacrificiu pe Golgota. Voiau ca Isus să dispară cu totul, dar s-au înșelat amarnic pentru că moartea nu l-a putut răpune, El a înviat și a rămas viu peste veacuri.

Adevărata hrană spirituală prin care ne mântuim, este trupul și sângele Domnului.

Oamenii care L-au condamnat, L-au maltratat, L-au umilit, L-au răstignit pe Isus, au fost de fapt simple unelte în mâinile Tatălui, care L-a dat pe Fiul Său unul născut la moarte, din marea sa iubire față de oameni, ca să ne ispășească păcatele și să ne facă părtași de Împărăția veșnică. De ce atâtea păcate, că numai Sângele Lui le-a mai putut spăla? Isus cu iubirea Lui nepământească a acceptat sacrificiul în momentul întrupării. Acesta este misterul morții dătătoare de viață.

Să ne amintim că Isus atenționa pe oameni asupra păcatelor lor, dar îi salva, nu-i lăsa la pierzare.

Apostolul Pavel a lăsat posterității memorabilele vorbe: "De certat m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat". Prima "ceartă", care de fapt i-a schimbat viața, a fost în timp ce mergea pe drumul Damascului, ca să-i prigonească pe creștini: "Pavele, Pavele de ce mă prigonești?" Era o întrebare, spusă totuși cu blândețe, la care Domnul aștepta un răspuns. Chemarea pe nume, chiar repetarea numelui era dovada că Isus îl știa bine, îi cunoștea toate acțiunile lui. Nu-l pedepsește, vrea să și-l facă vas ales, vrea să-l slujească. Pavel nu numai că renunță la vechile obiceiuri, dar devine un apostol plin de râvnă a tuturor neamurilor, înfruntând foarte multe primejdii în numele Lui Isus.

Ne confruntăm și noi cu ispite, greutăți de tot felul, pentru a ne purifica. Ne ceartă Isus prin aceste încercări, e o ceartă benefică. După ce trece furtuna peste noi, sufletul se învrednicește de bogății spirituale. Isus din sfântul Sacrament ne cheamă la viață, ne cheamă la iubire, ne cheamă la curăție, ne cheamă la ascultare, ne cheamă la smerenie.

Mulți oameni îl condamnă și acum pe Isus la moarte, prin negare, prin moartea lor sufletească. Nu cred în El, nu studiază scripturile, de teamă că Isus o să-i deranjeze, o să-i certe. Sunt prea împovărați ca să-L accepte în viețile lor. Refuză o șansă de înviore, de libertate.

Isus este veșnic prezent în Preasfântul Sacrament al Altarului, chemându-ne pe nume și așteptând răspunsul nostru. Isus Euharisticul nu mai poate fi condamnat. Doar El are dreptul asupra vieții oamenilor.

Te preamărim Doamne, Te laudăm și Te binecuvântăm că ai găsit cele mai eficiente metode, ca să ne ții aproape de Tine. Fiecare putem concluziona împreună cu sfântul Pavel: "De certat m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat."

Ioan MĂGERUȘAN

BUCURIA ÎNVIERII DOMNULUI

Bucuria este un sentiment de mulțumire vie, de satisfacție sufletească, iar Învierea Domnului sau Paștele este „sărbătoarea sărbătorilor”, o adevărată explozie a bucuriei creștine. În noaptea de Înviere bisericile creștine cheamă credincioșii să ia lumină. În tăcerea tainică a nopții răsună Imnul și Troparele Învierii ca un strigăt de bucurie și ca un triumf al binelui împotriva răului, al vieții asupra morții, al dreptății asupra păcatului, al luminii asupra întunericului. Învierea lui Isus umple toate inimile de lumină și de bucurie creștină.

Versurile „Cristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând” au o semnificație, o măreție și o profunzime nemaiîntâlnite cu alte ocazii. Patimile, Moartea și Învierea Domnului Isus au sfârșit ferecăturile iadului, au adus abolirea păcatului adamic, biruința vieții asupra morții și triumful luminii și al adevărului, ele deschid calea spre mântuire, spre fericirea veșnică. Tot ele scot în relief libertatea suverană a Fiului lui Dumnezeu care de bunăvoie acceptă Patimile și Moartea ca jertfă adusă Tatălui pentru mântuirea oamenilor. Femeile mironosițe aflând de la înger despre Învierea Domnului, aleargă „cu frică și cu bucurie mare” să ducă vestea ucenicilor și lui Petru. Isus le-a întâmpinat zicând: „Bucurați-vă!” Cauza bucuriei noastre în Înviere, constă în înlăturarea morții ca sfârșit al vieții și deschiderea orizontului spre eternitate. Moartea a fost biruită în propriul său locaș, numit Șeol. Prin moartea trupului noi dobândim viața veșnică a sufletului. Însă, Noaptea Pascală a Învierii trece prin cea a agoniei și a mormântului, prin Jertfă și Cruce.

Isus a înviat în ziua întâi a săptămânii, care în cronologia creației este considerată: „*Ziua a opta*. Însă, pentru noi, o zi nouă s-a ridicat: ziua Învierii lui Cristos. Ziua a șaptea încheie prima creație. Cea de-a opta zii începe noua creație. În felul acesta, lucrarea creației culminează în lucrarea mai măreață, a răscumpărării. Prima creație își află sensul și apogeul în noua creație în Cristos, care o întrece în strălucire pe cea dintâi”. (1)

Învierea Domnului este legată de sărbătorile pascale la evrei. Cuvântul *paști* sau *paște* provin din ebraicul *pesach* și înseamnă „a trece pe lângă”. Sărbătoarea *pesach* a existat înainte de venirea lui Isus. Așezarea Paștelor sau *pesach*-ul a avut loc, prima dată, în jurul anului 1400 î. Cr. Atunci poporul lui Israel a sărbătorit ieșirea din robia egipteană sub conducerea lui Moise. Sărbătoarea *pesach*, era marcată de junghierea unui miel și consumarea de azimă timp de șapte zile. La așezarea Paștelor la evrei, mielul era jertfă adusă Domnului. Carnea mielului trebuia consumată în noaptea aceia, friptă la foc, iar cu sângele lui s-au însemnat casele israelienilor la „*amândoi ușorii și pragul cel de sus al ușii*” (Ex. 12,7), pentru ca „pierzătorul” să treacă pe lângă casele lor și astfel să fie ocoliți de pe-

deapsa abătută asupra egiptenilor prin care erau loviți cu moartea fiecare din întâiul născut al oamenilor și al dobitoacelor. Sărbătoarea azimelor este aniversarea scoaterii izraeliților din robia egipteană.

Dumnezeu a reînnoit legământul cu izraeliții trimițând de data aceasta pe însuși Fiul Său, pe Isus – Mesia. Paștele Domnului prefigurează trecerea noastră desăvârșită de la pământ la Cer și de la moarte la viață prin intermediul Jertfelor și a Crucii lui Isus. Noul legământ se adresează tuturor popoarelor care vor să primească iertarea păcatelor. Dacă sângele mielului veterotestamentar a contribuit la eliberarea israelienilor din robia egiptenilor, Sângele lui Isus vărsat pe Cruce a răscumpărat pe om din robia păcatului și din gheara morții veșnice. Înainte de Patimi, la Cina cea de Taină, Isus a instituit sărbătoarea Paștelui după Legea nouă prin orânduirea Sfintelor Taine ale Euharistiei și Preoției, în Cenacolul din Ierusalim.

Azi sărbătoarea Paștelui aduce o mare bucurie în inimile tuturor creștinilor. Învierea Domnului este temelia întregii creștinătăți. „*Și dacă Cristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră*” (1 Cor. 15,14). Evanghelia, vestea cea bună, se concretizează în vestea Învierii lui Isus, om și Dumnezeu, iar noi ne împărtășim de viața deplină a umanității lui în Dumnezeu. Învierea Domnului a deschis porțile raiului ferecate de păcat și a zdrobit, pentru totdeauna, ferecăturile și puterea morții. Ea este totodată Sărbătoarea iertării și a marii iubiri a lui Dumnezeu față de creația Sa, omul. „Să iertăm totul pentru Înviere”. Isus, Soarele dreptății, și Lumina Învierii străbat până și în întunericul de nepătruns până acum, întunericul morții veșnice generat de păcat.

Paștele Domnului este, în același timp, și o sărbătoare a speranței, care acum are un temei solid, mântuirea sufletelor. Sufletul omului este destinat nemuririi, dar aceasta nu se poate realiza fără jertfă. Jertfa supremă este Isus, care de bunăvoie a acceptat Patimile și Moartea, luând asupra Sa povara păcatului întregii omeniri, obținând grația divină. Legea morală își găsește în Patimile și Învierea Domnului Isus plinătatea și unitatea de credință creștină, iar în persoana lui Isus Înviat, calea spre desăvârșire.

Biserica noastră Greco-Catolică, preluând ritul oriental, pentru a ne aduce aminte de Patimile și Crucea lui Isus, chiar și în momente de mare bucurie și înălțare sufletească, și pentru ca noi să nu-L răstignim a doua oară, a orânduit ca Slujba de Înviere să înceapă cu o adaptare a textului din Psalmul 67, versetele 1-3, astfel: „Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața lui cei ce-L urăsc pe Dânsul; Precum se risipește fumul, să se risipească, precum se topește ceara de fața focului; Așa să piară

(continuare în pag. 9)

Exerciții spirituale pentru tineri

“Pe altarul lumii, răstignit Tu ești, Și pentru oameni, zilnic Te jertfești.”

Sâmbătă, 28 martie 2015, a avut loc o zi de reculegeri spirituale pentru tinerii din Oradea, organizate de către Biroul Pastoral, la Centrul Don Orione.

Datorită acestei zile de reculegeri spirituale am reușit să înțelegem cu adevărat ce reprezintă sărbătorile pascale și faptul că, Mântuitorul și-a dat viața pentru răscumpărarea noastră.

În prima parte a zilei, părintele Paul Popa, ne-a vorbit despre importanța ascultării: este important să îl ascultăm pe cel de lângă noi, deoarece doar așa ne putem deschide spre ceilalți, reușind să punem la o parte „masca” în spatele căreia ne ascundem în anumite momente din viață pentru a ne proteja de necunoscut. Totodată trebuie să ne interiorizăm pentru a putea auzi glasul Domnului, care vorbește fiecăruia dintre noi. Am discutat totodată și despre visuri, și despre cât este de important ca noi tinerii să avem țeluri mărețe, pe care doar cu ajutorul și mijlocirea Tatălui Cereșc, le putem duce la îndeplinire.

Au participat tineri din grupurile: Oratoriul Maria Imaculata, Colegiul Sfânta Familie și Centrul Don Orione, la care s-au alăturat tinerii din protopopiatele de Beiuș, Zalău pentru a celebra împreună Sfânta Liturghie, care a fost animată de către toți tinerii participanți la întâlnire când i-am oferit lui Dumnezeu tot ceea ce

avem mai nobil, adică inima.

După Liturghie am avut bucuria de a-l avea în mijlocul nostru pe Preasfințitul Virgil Bercea însoțit de părintele vicar cu preoții Antoniu Chifor, Preasfințitul încurajându-ne să înlăturăm teama din drumul nostru în a-L urma pe Mântuitorul nostru.

După masa de prânz au urmat câteva momente recreative prin care am reușit să trecem peste granițele dintre noi legând astfel noi prietenii. Ziua de reculegeri spirituale s-a încheiat cu rugăciunea Calea Crucii, care ne-a ajutat să conștientizăm și medităm Patimile Mântuitorului nostru, pregătindu-ne astfel pentru Sfintele sărbători de Paști.

Noemi MIKLOS

(urmare din pag. 8)

păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească; Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa”. Acest text ca și textul original al psalmului de mai sus relevă, printre altele, blestemul Domnului ca o invocație cu rol de sancțiune, prin care se invocă mânia divinității asupra păcătoșilor. Însă peste toate acestea se așterne speranța, bucuria și veselia zilei „pe care a făcut-o Domnul”.

„Sfânta Maică Biserica socotește de datoria ei să celebreze printr-o comemorare sacră, în anumite zile din cursul anului, opera mântuitoare a Mirelui său divin. În fiecare săptămână, în ziua pe care a numit-o duminică, ea sărbătorește Învierea Domnului, pe care, o dată pe an, o celebrează împreună cu fericita lui Pătimire, prin marea solemnitate a Paștelui”. (2) „*Dies dominica*”; „Ziua Domnului”, este speranța nouă în care viața noastră este binecuvântată prin Moartea și Învierea lui Isus. „Ea aduce la împlinire, în Paștele lui Cristos, adevărul spiritual al sabatului și vestește odihna veșnică a omului în Dumnezeu”. (3) Creștinii de pretutindeni prin viața lor de imitare a lui Cristos grăbesc venirea Împărăției lui Dumnezeu, a adevărului, a dreptății și a păcii. Unindu-ne cu Jertfa mântuitoare și

cu Învierea biruitoare a lui Isus, putem face din viața noastră o adevărată jertfă pentru Dumnezeu, cântând și laudând cu bucurie pe Domnul din toată inima: cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui, dați mărire, laude Lui, gătiți calea Celui ce ne ajută să străbatem arșița dogoritoare și pustiul din sufletele noastre, a Celui care ne întărește pentru a înfrunta valurile involburate ale vieții și aduce liniștea și pacea lumii! „Celebrarea duminicală a Zilei și a Euharistiei Domnului este centrul vieții Bisericești”. (4) Ea este - aducere aminte și celebrează Misterul pascal. „Prin sângele Crucii Sale, El a «nimicit ura în trupul său» (Ef.2,16), i-a împăcat pe oameni cu Dumnezeu și a făcut din Biserica Sa sacramentul unității neamului omenesc și al unirii lui cu Dumnezeu”. (5)

Deci, Învierea Domnului fiind cea mai mare sărbătoare a creștinătății, aduce o mare bucurie în inimile creștinilor: zâmbete pe fețele tuturor; stare de exaltare; splendoare și măreție spirituală; momente de înălțare sufletească; toate însoțite de creștinescul salut: Cristos a înviat! La acesta se răspunde cu dăruire și convingere: Adevărat că a înviat!

(1) CATEHISMUL BISERICII CATOLICE, ediția a III – a, 2003, 349; (2) Idem 1163; (3) Idem 2175; (4) Idem 2177; (5) Idem 2305.

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI (VIII)

9. MINORITARII MAJORITARI

S-a ajuns la acest titlu, cu iz jurnalistic, în urma unei întâmplări.

Autorul acestor rânduri aflându-se într-o vizită, a fost instruit de gazda sa, în mânăuirea calculatorului, mai precis în tehnica "întrării pe Google". Cu această ocazie a apărut pe ecran titlul "Mitropoliți și Episcopi, luptători anticomuniști" urmat de un text informativ cu numele și confesiunea acestora.

O simplă numărătoare în care cifrele (numerele) se înșiruie astfel: 12; 9; 4; 4, ne trimite către următoarea clasificare: locul I (12) este "ocupat" de ierarhi romano-catolici; locul II (9) aparține greco-catolicilor iar locurile III și IV, la egalitate, pentru ierarhi ortodocși și reformați. Nevoia interpretărilor, a posibilităților explicații a speculațiilor, a apărut în imediata vecinătate a acestei clasificări. Toate acestea sub următorul afișaj: "ar trebui" ori "s-ar putea". Ar trebui să știm cine a făcut această enumerare și iarăși ar trebui să știm perioada și argumentele acestei informații. S-ar putea răspunde la aceste întrebări, dacă tehnica IT ar fi fost la îndemâna "cititorului" de Google și dacă dincolo de aceste cifre, respectivul novice în ale IT-ului și-ar fi notat textul și detaliile adiacente pe tradiționala și răbdătoare coală de hârtie.

Raportarea numerică ne-a orientat către o mișcare meditativă deoarece cifrele ne indicau că niște minoritari au devenit majoritari. Noțiunile de minoritari și majoritari încă se raportează, de către noi, la un raport numeric dintre ierarhi ortodocși și ceilalți la nivel de țară.

Renunțând - nu ușor - la mândria confesională, dar total la malițiozitate, am meditat la o posibilă situație. Uneori, istoria ori evenimentele de conjunctură, fac ca o minoritate numerică, să capete valoare majoritară, sau mai bine zis majoră, în reprezentativitatea faptelor.

Iată fapta: evenimentul de tristă amintire, prigoana bolșevico - comunistă, împotriva credinței are o oponentă, din partea ierarhilor bisericilor din România, în raport invers. Numeric sunt mai mulți minoritari decât cei majoritari.

Nu încercăm explicații, argumente, care în loc să unească, poporul creștin, ar sublinia deosebiri, cu posibile interpretări infatuate. Îndrăznim însă o altă abordare a raportului minoritar/majoritar, renunțând, pe cât se poate, la evidențierea raportărilor numerice. Recunoaștem că există, în raportare numerică, confesiuni și etnii minoritare și majoritare. Reacțiile acestora în fața evenimentelor majore, ale istoriei și civilizației, pot fi - și au fost - de natură minoritară sau majoritară.

Deoarece suntem componenți și în același timp reprezentanți ai unei minorități confesionale, și încă odată, deoarece de multe ori se uită sau se minimizează rolul acesteia în istoria națională, vom evidenția

aportul major jucat de reprezentanții Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-catolică, pe scena istoriei și a culturii României. Și mai există o cauză ce ne-a împins spre redactarea, într-un articol al revistei Vestitorul, a raționamentelor, gândurilor și sentimentelor noastre.

Este vorba de un semnal de atenționare - dacă nu chiar de alarmă - adresat credincioșilor și preoților greco-catolici, pentru a păstra în comportamentul religios ori social-civic, tradiția înaintașilor, care ne-au dat modelul "minoritarilor majoritari".

După un recurs la istorie - imposibil de a fi ocolit ori eludat - vom privi cu ochii minții, a inimii în oglinda realității zilelor noastre.

Un prim popas, sau mai bine-zis, punct de pornire, bloc-start, este data de 11 octombrie 2014 care conform legii adoptate în Camera Deputaților înseamnă "Ziua Școlii Ardelene".

Biserica Română Unită cu Roma, în ultimul pătrar al secolului al XVIII-lea, prin exponenții ei "preoți și călugări ai acestei Biserici", a dat naștere Școlii Ardelene "mișcare iluministă din Transilvania" (P.S.S. Virgil Bercea, Vestitorul, octombrie 2014). Prima generație a Școlii Ardelene: Episcopul Inocențiu Micu - Klein (1692 - 1768), Petru Pavel Aron (1709 - 1764), au fost întemeietorii școlilor în limba română pentru ridicarea culturală a neamului românesc. Activitatea acestora a fost continuată de "a doua generație" a Școlii Ardelene, acei "corifei" care au alcătuit "un singur gând, o singură voință": Samuil Micu Clain (1745 - 1806), Gheorghe Șincai (1754 - 1816), Petru Maior (1761 - 1821) și Ioan Budai Deleanu (1760 - 1820) (Vestitorul - octombrie 2014).

Ne apropiem, cu evocarea istoriei, de binecuvântatul an 1828, când Episcopul Greco - Catolic al Eparhiei de Oradea, Samuil Vulcan înființează instituția de cultură și instruire în limba română, pentru "toți tinerii provinciei" indiferent de etnie sau confesiune, actualul Colegiu Național "Samuil Vulcan" din Beiuș. Un eveniment de importanță majoră pentru națiunea română, girat de o minoritate confesională.

Învățăământul întemeiat de Biserica Română Unită cu Roma, ne amintește PSS. Virgil Bercea, în revista Vestitorul din octombrie 2014, a influențat învățăământul din întreg teritoriul românesc, inclusiv din Muntenia și Moldova. Este momentul istoric în care "cărțurarilor uniți li s-au alăturat și mulți ortodocși" urmărind același ideal al "iluminării și ridicării politice, sociale și intelectuale a poporului român".

Sintetizând. exemplificările și argumentele, recurgem la încă un moment major, crucial pentru Unitatea Națională - Marea unire din 1918, în pregătirea căruia minoritarii confesionali greco-catolici au avut o contribuție majoră. Doar două argumente: din delegația Beiușului numiți de Consiliul Național Român, la Ma-

(continuare în pag. 11)

Exerciții spirituale

În perioada 20-22 martie a.c., au avut loc exercițiile spirituale pentru tinerii din Protopopiatul Șimleu Silvaniei. Mai bine de o sută de tineri s-au bucurat de această retragere într-un cadru natural propice reflecției și încărcării sufletești, la Pădurea Neagră, județul Bihor. Tema retragerii din acest an a fost „Comunicarea cu părinții în adolescență” sub îngrijirea formatorului, părintele Conf. Univ. Dr. Eugen Jurcă, psihoterapeut de la Universitatea de Vest din Timișoara.

Preadolescenții și adolescenții își au preocupările și problemele specifice vârstei lor, iar o bună relație cu părinții și familia îi poate stimula pozitiv, îi poate ajuta în depășirea cu succes a dificultăților care apar. Activitățile au început vineri seara în jurul orei 18.00 cu prima prezentare a părintelui Eugen. Ziua de sâmbătă a debutat cu Sfânta Liturghie animată de tineri. Au urmat apoi o primă conferință și activitate în grupuri în care tinerii au trebuit să rezolve anumite sarcini.

După-amiaza zilei de sâmbătă a fost mai deosebită, deoarece Preasfinția Sa Virgil Bercea a oferit o scurtă vizită în timpul căreia a stat de vorbă cu tinerii și i-a sfătuit să fie atenți cu cei din jur, mai ales cu părinții pe care trebuie să-i asculte și să se înțeleagă cu ei. Le-a atras atenția, de asemenea, asupra importanței de a învăța la școală, de a valorifica bine timpul de formare care este foarte prețios. De asemenea din partea Biroului Pastoral Eparhial pentru Laici au fost prezenți pr. Paul Popa și Ramona Dragoș, împreună cu părintele vicar Antoniu Chifor.

Programul a continuat cu cea de-a treia conferință, iar de la orele 18.00, *Binecuvântarea Euharistică* și program pentru spovadă. După cina de sâmbătă seara a urmat focul de tabără în jurul căruia s-a creat o atmosferă de veselie. Ultima conferință de duminică dimineața a fost ocazie de a trage concluziile întâlnirii. Formatorul i-a sfătuit pe tineri să-i asculte și să-i înțeleagă pe părinții lor, explicând că de fapt psihologia ne ajută să ne cunoaștem mai bine pe noi înșine pentru a putea rezolva problemele care apar în viață, iar scopul psihologiei este acela de a ne apropia mai mult de Dumnezeu. La sfârșit tinerii și-au depănat în scris impresiile din aceste zile. Au fost impresionate unele mărturii, chiar ale celor care nu au mai participat niciodată la astfel de activități, deoarece spuneau că li se par foarte interesante și utile aceste teme. În permanență au fost prezenți patru preoți care s-au pus la dispoziția tinerilor pentru spovadă și discuții: părintele formator Eugen Jurcă, părintele Cristian Borz - paroh în Bădăcin, părintele Ioan Șanta - paroh în Plopiș și responsabil cu pastorația tinerilor în Protopopiatul Șimleu Silvaniei, părintele Nicolae Bodea - protopop.

Este de apreciat faptul că prin astfel de activități Biserica își aduce aportul la modelarea personalității tinerilor, orientându-i spre valorile creștine și umane, acționând complementar cu școala, care la rândul ei realizează alături de familie parcursul educativ și formativ al tinerei generații.

Florica BODEA

(urmare din pag. 10)

rea Adunare de la Alba Iulia au făcut parte trei greco-catolici - Dr. Ioan Ciordaș, Dr. Pr. Valeriu Hetco și Prof. Victor Borlan. Cu ocazia Marii Adunări, Episcopul Greco-catolic Iuliu Hossu a citit „Declarația de Unire”. De asemenea a fost ales între cei patru vicepreședinți ai Marelui Sfat Național.

Un ultim recurs la istorie, este cel al unui eventual expozeu care s-ar putea intitula: „ctitorii Beiușului”. Un fel de Panteon în care ar figura episcopii greco-catolici Ignăție Darabant, Samuil Vulcan, Mihail Pavel, Demetriu Radu, Valeriu Traian Frențiu și episcopul ortodox Nicolae Popoviciu.

Iată-ne ajunși aproape de linia de sosire a meditației noastre, adică la „timpul lucrurilor prezente” cum ar spune Sfântul Augustin. Biserica Română Unită cu Roma, Greco - Catolică, este și acum minoritară, dar o Biserică care și-a câștigat, de-a lungul istoriei, dreptul de a fi considerată a doua Biserică Națională a României.

Povara sintagmei „minoritarii majoritari” apăsă acum pe umerii clerului greco-catolic, care fără concurență ori competiție cu alte confesiuni, ci în frățească unitate de credință și voință creștină, să ducă în „prezentul lucrurilor viitoare” năzuințe și fapte, transformând sintagma amintită în „egalitarii majoritari”.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;

Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;

E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Numirea noului vizitator apostolic maronit

Sfântul Părinte Papa Francisc a numit noul vizitator apostolic pentru credincioșii maroniți din Bulgaria, Grecia și România, în persoana Excelenței Sale François Eid, episcop maronit emerit de Cairo și procurator al Patriarhiei maronite pe lângă Sfântul Scaun.

François Eid a fost hirotonit preot în 28 august 1971, în 2006 fiind hirotonit episcop de Cairo. Din 16 iunie 2012 este procurator al Patriarhiei maronite pe lângă Sfântul Scaun.

Biroul de presă

Exerciții spirituale pentru tineri

Tinerii din cele două parohii din Zalău “Sfânta Familie” și “Sf. Apostoli Petru și Pavel” și câțiva tineri din Protopopiatul din Beiuș au participat în data de 26-28 martie la Exercițiile Spirituale desfășurate la Oradea, organizate de: pr. Alexandru Fiț, pr. Ciprian Robotin, pr. Daniel Berteau în colaborare cu surorile Sfintei Inimi a lui Isus și sr. Antonella Lazzaro în cadrul Mănăstirii Călugărilor Franciscani, timp în care tinerii au putut să se dăruiască în profunzime lui Dumnezeu. Fiecare a încercat să fie luminos în fața Domnului, să facă ordine și să vindece rănilor care provocau durerea ce îi ținea înlăntuiți într-un loc închis și întunecat.

Programul în cele trei zile a fost unul fix, fiecare

ora fiind bine coordonată, iar timpul a fost în întregime dăruit atât lui Dumnezeu cât și sufletului nostru. Prima parte a zilei a început cu o rugăciune de dimineața, urmată de masă, iar mai apoi până la prânz, a avut loc meditația, activitate coordonată de părintele Mihai Vătămanelu.

Meditația a fost urmată de câteva minute de Adorație, timp în care, liniștea ne-a învăluit pe fiecare în mrejele ei, iar noi am încercat să purtăm „un discurs” cu Dumnezeu. Fiecare în acele momente și-a exprimat sincer și fără reținere greutățile, probleme, cererile și mulțumirea pe care i-o acorda Domnului pentru binele făcut.

A urmat apoi prânzul, după care a avut loc Sfânta Liturghie. Am întâmpinat apusul soarelui făcând Calea Crucii într-un mod diferit față de fiecare zi, încercând să înțeleg fiecare suferință și durere prin care Domnul nostru Isus Cristos a trecut pentru fiecare dintre noi. Ziua s-a sfârșit prin câteva momente dedicate Maicii Domnului, prin Sfântul Rozar și o scurtă rugăciune de seară.

Scopul Exercițiilor Spirituale este de a ne învăța cum să dedicăm cât mai mult timp lui Dumnezeu pentru că tot ceea ce ține de ființă telurică nu este altceva decât un interval limitat în care omul decide adevăratul scop al propriei ființe.

Flavia ȘANDOR

Centru de formare și spiritualitate

Mănăstirea Franciscană Maica Domnului, de astăzi își deschide porțile ca „Centru de formare și spiritualitate”. În Capitolul Conventual din 02 Aprilie 2015, ziua nașterii pentru Cer a Sfântului Papă Ioan Paul al II-lea, s-a propus și s-a decis ca Mănăstirea Maica Domnului, să fie deschisă pentru *grupuri, familii, tineri, credincioși, asociații bisericești, preoți, persoane consacrate, care doresc să țină exerciții spirituale, zile de reculegere, zile de formare, de odihnă, conferințe, întâlniri de tineret, tabere religioase, etc.*

Mănăstirea are o capacitate de **50 de locuri** și este dotată cu **Capelă, sala de conferințe, sala de mese, camere de 1, 2 ori 3 paturi**, majoritatea cu servicii sanitare incluse. Dacă sunt grupuri mari pentru

masă se poate apela la servicii de catering. Prețul pentru o noapte de cazare pentru o persoană este de 25 lei.

Persoana de contact pentru programări este pr. **Carol Martin** la telefon: **0765.340.461**. Adresa Mănăstirii: **Oradea, Str. Spartacus 33A**.

Pe Drumul Crucii...

Și în acest an, în ciuda faptului că Calvaria (Dealul Ciuperca) nu a putut găzdui acest eveniment ca în anii anteriori, am dorit să păstrăm vie tradiția fraților franciscani de la Mănăstirea Franciscană "Adormirea Maicii Domnului" din Oradea, aceea de a-L urma pe Isus Cristos în drumul Său spre moarte pentru mântuirea noastră.

Așadar, aflându-se deja la a XI-a ediție, evenimentul a avut loc pe data de 1 aprilie (Miercurea Mare la romano-catolici), în parcul de lângă Mănăstirea noastră. Noua locație, Parcul Olosig, nefiind una potrivită tradiției Căii a Sfintei Cruci în care noi, tinerii franciscani ai grupului "Allegria" puneam în scenă cele 14 stări, îmbrăcați fiind în personajele care l-au apărut în cale lui Isus pe drumul Său. În acest an a existat o schimbare radicală pe care părintele nostru spiritual, Pr. Tiba Cristian ne-a propus-o și care ni s-a părut o idee foarte bună. Neexistând treptele pe care Isus le urca pe Dealul Calvar, am ales să reprezentăm simbolic acest drum; astfel, CRUCEA Mântuitorului a fost purtată de 4 tineri de la o stațiune la alta, fiecare stațiune fiind marcată printr-o cruce în miniatură, un verset biblic specific fiecărei stări și o torță aprinsă ținută de un tânăr cercetaș și tineri ai Oratoriului "Don Orione" din Oradea (cărora le mulțumim prin această cale că au acceptat să fie alături de noi în organizarea evenimentului).

Crucea, purtată pe umerii tinerilor, urmată de preoți și credincioși, de diferite confesiuni (greco-catolici, romano-catolici, reformați și luterani), dar și de episcopii PSS Virgil Bercea și Preasfințitul PSS Böcskei László, a fost "personajul principal", de această dată, deoarece ea este cea care a trecut prin toate cele 14 stațiuni pe care Isus le-a parcurs din momentul condamnării de către Ponțiu Pilat și până pe Golgota unde a fost răstignit.

Muzica ambientală dintre stări, interpretată la flaut și chitară de 2 dintre tinerii grupului nostru, Demian George și Gabriel Mureșan, alături de cele 2 strofe cântate de corul mănăstirii, au fost "ingredientele" care ne-au transmis suferința și greutatea purtării crucii pe care Fiul lui Dumnezeu le-a îndurat:

suferință care nu se poate descrie în cuvinte; o durere apăsătoare neimaginabilă; batjocură pe care El a îndurat-o fără a se împotrivi, chiar dacă a fost condamnat pe nedrept. Seninătatea cu care Cristos a înfruntat suferința este de nedescris. De multe ori, noi nu reușim să păstrăm seninătatea în fața greutăților, suferințelor sau a problemelor zilnice. "Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze!(Luca 9:23)" este o invitație pe care Isus Cristos o propune fiecăruia dintre noi.

Sperăm ca toți cei care au fost prezenți să fi trăit alături de noi clipele grele pe care Isus le-a îndurat, iar astfel să putem să ne dăm seama de adevărata însemnătate a Sărbătorii Paștelui, aceea că Fiul lui Dumnezeu ne-a mântuit prin patima, moartea și Învierea Sa.

Alexandra - Cristina SZÜCS

Foto: www.digi24.ro

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2015

MAI

Universală: Pentru ca, refuzând cultura indiferenței, să ne putem îngriji de suferințele aproapelui, îndeosebi de cei bolnavi și de cei săraci.

Pentru evanghelizare: Pentru ca mijlocirea Mariei să-i ajute pe creștinii care trăiesc în contexte secularizate să se facă disponibili pentru a-l vesti pe Isus.

„Urșii au ieșit din bârlog!”

După o iarnă lungă, patrula Ursul s-a trezit din hibernare și s-a adunat sâmbătă 4 aprilie, pentru a explora peșterile de la Vadu Crișului. Așa ca dis-de-dimineață, membrii patrului Ursul, însoțiți de șeful de grup, Toni Suciu, au pornit la drum.

Ajunși în halta Vadu Crișului, cercetașii și-au început explorarea. Aceștia au mers în amonte urmărind traseul „Versantului stâng”. Pe drum ei au găsit prima peșteră a explorării, loc în care șeful de patrulă a ținut primul atelier al ieșirii, despre tipurile de foc și aprinderea focului piramidal. În urma atelierului fiecare cercetaș a trebuit să practice ce a învățat. Continuându-și drumul, patrula Ursul a ajuns la cabana „Vadu Crișului”, moment în care au ieșit de pe traseul „Versantului stâng” și s-au îndreptat către peștera „Vadu Crișului”. În mod firesc, urșilor le-a plăcut în peșteră, unde se simțeau în elementul lor. O bună bucată de vreme cercetașii au explorat peștera, după care au luat o gustare, înconjuțați de stalactite și stalagmite.

După experiența din peștera, membrii patrului Ursul s-au aventurat pe „Traseul Versantului Stâng”. Pe traseu, descoperind altă peșteră, au decis să se oprească pentru scurt timp și acolo. Continuându-și urcușul, cercetașii au ajuns în vârf, loc unde privește uimitor i-a îndemnat să se oprească. Aici cercetașilor li s-a ținut un moment spiritual de către șeful de grup, despre curăție, un element care apare atât în virtuțile cât și în

legile cercetașului. Tot aici, pe stânci, membrii patrului au luat prânzul, după care urmând să își continue traseul. Ajungând la baza muntelui și finalizând traseul, cercetașilor li s-a ținut un atelier de orientare cu busola de către șeful de grup, urmând o aplicație practică în care fiecare dintre membrii patrului trebuia să scrie indicații către un anumit loc folosindu-se de azimut. După aceasta, cercetașii au pornit către satul Vadu Crișului, unde au observat particularitățile principalelor construcții din sat, infrastructura locală și s-au uitat mândri pe harta care cuprindea traseul parcurs de ei.

În final, patrula s-a îndreptat către gară, loc de unde aveau să se întoarcă la casele lor, cu toții, deși puțin obosiți, fericiți ca au luat parte la o ieșire reușită!

David POPESCU

PIO ROMENO ÎN SĂRBĂTOARE

În binecuvântata zi de 16 aprilie 2015, la doar câteva zile de la sărbătoarea Învierii Domnului, comunitatea Colegiului Pontifical Pio Romeno din Roma a celebrat hramul acestei prestigioase instituții.

La invitația părintelui rector Gabriel Bubo, au răspuns distinși oaspeți onorându-ne cu prezența Cardinalul Leonardo Sandri, Prefetul Congregației pentru Bisericele Orientale, însoțit de secretarul Congregației, Monsenior Cyril Vasil, precum și de subsecretarul Pr. Lorenzo Lorusso. Din partea ambasadei României

pe lângă Sfântul Scaun au fost prezenți domnul ambasador Bogdan Tătaru – Cazaban și alte oficialități. Au mai fost prezenți numeroși preoți români și iubiți colaboratori ai Colegiului, dar și rectori și responsabili ai altor colegii orientale. De asemenea am avut bucuria de a fi uniți în rugăciune și sărbătoare cu diverși profesori și personalități ale Romei.

După întâmpinarea distinșilor invitați a avut loc un moment de rugăciune și reculegere, răspunsurile fiind oferite de un grup de studenți ai Colegiului.

A urmat apoi prânzul festiv în timpul căruia au luat cuvântul atât părintele rector Gabriel Bubo, cât și Excelența Sa Cardinalul Sandri, făcând referire la Anul Milostivirii propus de Sfântul Părinte Papa Francisc.

Mulțumim Domnului pentru această binecuvântată zi de sărbătoare pentru comunitatea noastră precum și tuturor invitaților prezenți, dar și aceluia care ne-au purtat în gândurile lor.

Ioan – Ștefan DUMITRAȘ

www.pioromeno.com

Șimleuanii au rememorat Patimile lui Isus

De câțiva ani încoace, credincioși de diferite confesiuni participă la Calea Crucii, care se desfășoară pe Dealul Măgura. Ieri, 8 aprilie, aproximativ 70 de persoane, însoțite de trei preoți greco-catolici, au străbătut în rugăciune acest traseu, pornind de pe strada Argeșului și urcând, aproximativ 700 de metri, spre Cetate.

Scopul acestei activități este de a rememora Patimile lui Isus. „Este o experiență frumoasă prin care noi nu vrem să învățăm suferința, ci iubirea lui Dumnezeu. Jertfa nu o vedem ca pe o tortură, ci vedem dragostea cu care Cristos a îmbrățișat Crucea. Și noi, cu bucuria Mântuirii, suntem chemați să facem această experiență, să înțelegem că, cu adevărat, acolo nu ni se arată jertfa, ci iubirea lui Cristos. La final, i-am invitat pe participanți să aducă jos de pe Măgură mai multă pace, mai multă îngăduință și iertare”, ne-a declarat protopopul Greco-Catolic al Șimleului, Nicolae Bodea.

Organizatorul acestei acțiuni a fost Parohia Greco-Catolică Șimleu Silvaniei.

Ioana GALE

www.salajulpursisimplu.ro

Sfânta și Dumnezeiasca spălarea picioarelor din Joia Mare

Credincioșii prezenți la Catedrala Greco - Catolică „Sfântul Nicolae” din Oradea, în Sfânta și Marea Joi, au prăznuit patru lucruri: sfânta spălarea picioarelor, Cina cea de Taină, rugăciunea cea mai presus de fire și vânzarea Domnului.

Vecernia ce se săvârșește împreună cu Liturgia Sfântului Vasile cel Mare a fost celebrată de Preasfințitul Virgil Bercea, împreună cu un sobor de preoți și animată de corul Seminarului Teologic Greco - Catolic „Sfinții Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea.

Momentul cel mai emoționant a reprezentat slujba spălării picioarelor, obicei ce se practică în fiecare an în catedrala noastră. Precum, „Stăpânul, Cel ce a arătat ucenicilor pildă de smerenie” și a plecat genunchii în fața apostolilor la Cina cea de Taină, PS Virgil a spălat și a sărutat picioarele a 12 credincioși, printre ei copii, tineri și seminariști. Astfel, credincioșilor le-a fost transmis mesajul de pace și umilință a Mântuitorului și li s-a explicat semnificația acestui gest, nu ca fiind o spălare a trupului, ci o curățire de praful păcatelor omului.

Să ne pregătim, așadar, a trăi Sfintele și Mântuitoarele Patimi ale Domnului Isus Cristos, pătrunși de aceste întâmplări dumnezeiești pline de taină și ne cuprinse de minte, precum spune și cântarea: „Cel ce Te-ai încins cu ștergarul și ai spălat picioarele ucenicilor, Cristoase Dumnezeule, spală întinarea sufletului nostru și ne încinge pe noi cu legătura spirituală, spre a face poruncile Tale și a cânta bunătatea Ta”.

(Foto: Ramona Băluțescu)

Antoniuc SUCIU

Sărbătoarea Învierii celebrată în Catedrala din Oradea

Învierea lui Isus Cristos din morți este un eveniment unic în istoria omenirii. În urma răstignirii, morții și îngropării, Cristos a înviat aducând cu sine pacea permanentă a Spiritului Sfânt. Astfel, Învierea Domnului rămâne a fi o taină de neînțeles pentru mintea omenească, fiind cuprinsă și experimentată prin credință.

Sărbătoarea Învierii deschide o perspectivă nouă, detașând astfel omenirea de lumea materială și aducând-o în lumea credinței, a spiritualității creștine. Odată cu această detașare se redefineste capacitatea umană de înțelegere a puterii Dumnezeiești, prin învățătura și semnificația profundă a Învierii Domnului. Fiind cea mai importantă sărbătoare a creștinătății, simbolizând victoria Mântuitorului Cristos asupra păcatelor și implicit a morții, credincioșii greco-catolici din Oradea, alături de seminariști și de formatorii lor și de un sobor de preoți, ne-am unit cu toții în jurul păstorului nostru PSS Virgil Bercea avându-l ca invitat pe PSS László Böcskei, episcop romano-catolic al Diecezei de Oradea.

Slujba din Noaptea de Paști, care a început în jurul orelor 23.30, este alcătuită din trei părți: cântările canonului sâmbetei celei mari, urmat de Utrenia Învierii ca în cea de-a treia parte să ne rugăm Canonul Învierii. PSS Virgil a subliniat în cuvântul de învățătură, citându-l pe Sfântul Ioan Gură de Aur, că Cristos a înviat și viața stăpânește!

Dintre rugăciunile acestei Sfinte Slujbe din

Noaptea de Paști amintim una care cuprinde în ea esența trăirii adevărate a Învierii:

Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru Înviere. Și așa să strigăm: Cristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viața dăruindu-le.

Cristi-Daniel NEAGOE

Casa Frențiu

Casa Frențiu este unul dintre cele mai importante proiecte ale Asociației Caritas Eparhial Oradea: constă în construirea unei case destinate persoanelor vârstnice în care acestea să își poată trăi liniștite bătrânețea. Casa va avea 24 de camere-garsoniere, bucătărie, sală de mese, capelă și 3 săli pentru activități. Construcția a început în anul 2007, iar în prezent situația este următoarea:

Clădirea este ridicată, are acoperiș și geamuri. Arhitectura exterioară s-a realizat până la fundație. Au fost de asemenea montate instalațiile electrice, sistemul de încălzire, sistemul sanitar, gresia și faianța în toate băile, în casa scărilor, pe holuri și la demisol, în bucătărie și în sala de mese.

Pentru a finaliza lucrările și a putea da casa în folosință mai avem nevoie de 215.908 EURO pentru a putea executa următoarele lucrări:

1. La supra mansarda, mansarda, parter: zugrăveli și parchet; la demisol zugrăveli.
2. La sistemul electric: montarea aparatajelor.
3. La sistemul IT (alarmele, anti-incendiu, aerul condiționat, sistemul video).
4. La sistemul sanitar chiuvete, vase WC, dușul.
5. Ușile interioare și mobilierul.

6. Balustrade (casa scărilor, rampe, hol și balcoane).

7. Amenajări exterioare: trotuare, accese, termozolație soclu, scări exterioare, rampe de acces.

Cei care doresc și au posibilitate o pot face în numerar în contul:

RO27 BTRL 0050 1205 7261 6902

deschis la Banca Transilvania Oradea sau pot face donații materiale pentru finalizarea lucrărilor.

Caritas

Olimpiada națională de religie pentru cultul catolic

Elevi din 15 județe din țară au participat în perioada 15-18 aprilie a.c., la Olimpiada Națională de Religie (limba română), organizată de Ministerul educației și cercetării științifice și Inspectoratul școlar județean Ilfov. La ediția din acest an a Olimpiadei, găzduită la Mănăstirea Părinților Carmelitani Desculți, de la Ciofliceni (Snagov), participă 110 elevi aparținând cultelor romano-catolic și greco-catolic, care frecventează clasele VII-XII. Elevii sunt însoțiți de 18 profesori, iar comisia națională este formată din 20 de membri.

Evenimentul a fost inaugurat în după-amiaza zilei de miercuri, 15 aprilie 2015 cu Sfânta Liturghie prezidată de IPS Ioan Robu, Arhiepiscop Mitropolit de București, celebrată în noua biserică a mănăstirii părinților carmelitani. Apoi, în cadrul deschiderii oficiale, la care a fost prezent și ÎPS Ioan ROBU – Arhiepiscop Mitropolit de București, au luat cuvântul Pr. dr. Emil MORARU – Președintele comisiei naționale, Prof. Coca CODREANU – Inspector Școlar General al Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, Prof. Vasile BOGUS – Inspector școlar pentru disciplina religie – Inspectoratul Școlar Județean Ilfov. Prima zi a Olimpiadei s-a încheiat cu un program artistic susținut de elevii de la Colegiul Sf. Iosif, din București, care au propus o meditație din texte biblice luate din Vechiul și Noul Testament referitoare la Patima, Moartea și Învierea Domnului.

Proba scrisă, pe discipline de studiu și nivel, s-a desfășurat în dimineața zilei de joi, 16 aprilie. În cursul după-amiezii, participanții au avut ocazia să viziteze câteva obiective culturale și religioase de interes național

și internațional din județul Ilfov: Mănăstirea ortodoxă Căldărușani, Institutul Geodinamic al Academiei Române „Sabba Ștefănescu”, Observatorul Geomagnetic Național Surlari „Liviu Constantinescu”, Mănăstirea ortodoxă Snagov. Vizita culturală a continuat și vineri, 17 aprilie, cu Palatul Brâncovenesc Mogoșoaia, Casa Poporului, Catedrala Patriarhală – Dealul Mitropoliei, Catedrala romano-catolică „Sf. Iosif”- București, Catedrala Greco-Catolică Sf. Vasile cel Mare, Piața Universității, Biserica „Sf. Gheorghe”(Km 0).

Afișarea primelor rezultate a avut loc în seara zilei de joi, rezultatele finale fiind publicate în cursul zilei de vineri, după analizarea eventualelor contestații. Festivitatea de premiere a avea loc în dimineața zilei de sâmbătă, în sala de festivități a mănăstirii Părinților Carmelitani Desculți.

www.angelus.com.ro

CASA D.A.R.

Blocul de locuințe sociale aflat în strada Cantacuzino nr.56, CASA DAR, a cărei piatră de temelie a fost pusă în 6 august 2014 se află într-o fază avansată de execuție. Așa cum prevede graficul lucrărilor, s-au executat temelia, s-a ridicat parterul și etajele superioare și a fost executat acoperișul clădirii. Au fost montate geamurile și ușile exterioare, au fost executate partea electrică, cea sanitară și de încălzire. În acest moment se execută arhitectura interioară urmând ca, spre sfârșitul lunii martie să se execute și arhitectura exterioară.

Reamintim că blocul este destinat pentru zece perechi de tineri majori care au părăsit instituțiile de ocrotire ale statului, doresc să lucreze și să-și întemeieze o familie. Aceștia vor beneficia, timp de cinci ani, de o locuință în acest imobil intrând într-un program special.

Caritas

Sărbătoarea Paștelui alături de cei sărmani

În fiecare an sărbătorim Paștele și de fiecare dată ne bucurăm de Învierea Domnului, așteptând cu emoție să luăm Lumina și să cântăm cu toții "Cristos a Înviat". Paștele este sărbătoarea Luminii și a Speranței pentru toți: bogați și săraci.

Persoanele pe care le sprijin zilnic, având un aspect fizic neglijat ce scoate în evidență lipsurile și carențele prin care trec de-a lungul timpului, persoanele a căror mâini noduroase de munci și suflete sfâșiate de greutate, au sărbătorit printr-o masă festivă, și în acest an, alături de angajații și voluntarii Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Masa le-a fost servită de către PSS Virgil Bercea, angajații asociației și voluntarii Adina Popa, Ioana Cazacioc, Noemi Miklos, Jurjac Tudor, Andrei Onici și Iuliana Dejeu, voluntari care oferă sprijin în activitățile pe care organizația le desfășoară.

O gustare rece (ou, drob de miel și salată), ciorbă de miel, piure cu friptură de porc la cuptor, cozonac, cafea și un pahar de vin au fost bunătăți preparate în bucătăria proprie a cantinei sociale.

La finalul prânzului PSS Virgil a dat binecuvântarea și s-a cântat de către toți cei prezenți, într-un singur glas "Cristos a înviat", marcându-se și în felul acesta trecerea unui alt Paște din viața noastră trăind și privind bucuria din ochii Mântuitorului prin ochii celor mai sărmani dintre noi.

Ioana GHERASIM

Rezultatele colectei de Paști

În perioada Postului Mare 2015, Asociația Caritas Eparhial Oradea a organizat o colecă de alimente în bisericile greco-catolice din Oradea: Catedrala „Sfântul Nicolae”, Mănăstirea „Maica Domnului”, Biserica „Sfânta Treime”, iar în perioada 02-10 aprilie 2015 am fost prezenți la Selgros Cash&Carry și în Era Shopping Park pentru colecta de alimente neperisabile pentru familiile și persoanele sărace din comunitate.

Alimentele au fost colectate cu sprijinul voluntarilor. În fiecare duminică din Postul Mare și în zilele de peste săptămână la cele două magazine, 94 de voluntari, cu vârste cuprinse între 15 și 71 de ani, s-au implicat în colecta pe care am organizat-o.

Cei care au ales să se implice în această colecă au făcut 637 de ore de voluntariat. Dacă ar fi să contabilizăm în bani orele de lucru ale voluntarilor am ajunge la suma de 3.019,38 lei.

La aceste colecte s-au adunat alimente de bază, după cum urmează:

Colectă biserici: ulei (110 de litri), făină (96 de Kg), zahăr (106,5 de Kg) orez (65 de Kg), făină de mălai (34,5), griș (3,5), paste făinoase (77 pachete), conserve diferite (326 buc.), dulciuri (28 bucăți) etc. cu o valoare de inventar de 2.277 lei.

Colectă Selgros Cash&Carry și Era Shopping Park: ulei (191 de litri), făină (360 de Kg), zahăr (145,5 de Kg) orez (100 de Kg), paste făinoase (136 pachete), conserve diferite (180 buc), dulciuri (306 bucăți) etc. cu o valoare de inventar de 4.632,5 lei.

Unele persoane au ales să facă donații în bani. Acestea au fost în valoare de **8.023 lei**.

O parte din alimente vor fi distribuite celor mai sărace familii din comunitate iar cea mai mare parte vor fi folosite pentru pregătirea mesei de prânz a copiilor care frecventează centrele de zi ale Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Mulțumim credincioșilor greco-catolici, orădenilor și bihorenilor precum și partenerilor noștri, care au făcut posibilă organizarea colectei, în numele beneficiarilor noștri.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Școala poate fi și altfel... în Centrul Social Maria Rosa

Elevi din clasele IX – XII, a Colegiului Economic Partenie Cosma din Oradea au participat zilnic, în săptămâna 6 – 10 aprilie a.c., la activitățile din cadrul Centrului Social Maria Rosa. Cei 47 elevi au fost însoțiți de profesoarele Monica Faur, Adriana Miclăuș, Sanda Miclăuș și Mihaela Moca. Cadrele didactice au reprezentat un exemplu de urmat pentru elevii proprii, prin implicarea în activitățile care au fost propuse de către asociație. Domeniul în care s-au implicat a fost social, în cadrul Serviciului Cămin Social și Dușuri Sociale. Fiecărei clase în parte i s-a prezentat asociația de către asistentul social, fiind apoi instruiți, îndrumați și supravegheați pe tot parcursul activităților desfășurate.

Activitățile în cantina au fost de curățenie generală concretizate prin spălarea ferestrelor, a ușilor, a faianței, a scaunelor și meselor. La dușurile sociale au fost spălate cele 4 grupuri sanitare ale beneficiarilor și au distribuit beneficiarilor produsele de igienă necesare pentru efectuarea dușului.

Elevii au ajutat și la pregătirea hranei pentru prânz a asistaților apoi au servit masa beneficiarilor și astfel au avut oportunitatea de a cunoaște persoane fără adăpost, singurătatea și sărăcia în care aceștia trăiesc. Acest fapt a dus la aprecierea, conștientizarea și valorificarea familiei și a condițiilor de care elevii dispun.

Tinerii și-au valorificat talentele prin implicarea activă de care au dat dovadă. Au fost deschiși și entuziasmați de faptul că pot fi utili pentru semenii lor aflați în nevoie. Dacă la început au avut un sentiment de reticență, la încheierea programului aceștia au avut un sentiment de satisfacție și de împlinire sufletească, devenind plini de compasiune și empatie față de beneficiarii asociației.

Pentru acești elevi această experiență a fost una de bun augur, o provocare și o stimulare la participarea de activități caritative, dorind ca pe viitor să devină voluntari ai asociației.

Caritas

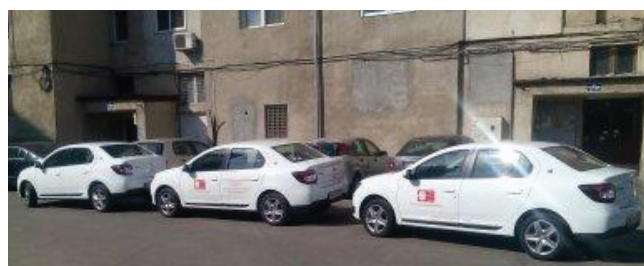
Dotare cu autoturisme

Pentru a-și putea desfășura activitatea în bune condiții, Asociația Caritas Eparhial Oradea a achiziționat de curând 3 autoturisme.

Prima mașină este folosită pentru activitatea Centrului de Îngrijire la Domiciliu care vine în sprijinul persoanelor vârstnice și a celor cu handicap din Oradea și din împrejurimi, oferind servicii socio-medicale la domiciliul pacienților.

A doua mașină este folosită pentru Centrul Social "Maria Rosa", pentru colectele de alimente și pentru deplasările săptămânale la Ioaniș unde funcționează centrul de zi pentru copii.

A treia mașină este utilizată pentru biroul din

Oradea, pentru proiecte și activități de fundraising și pentru dezvoltarea activității Caritas în alte localități.

Mulțumim finanțatorilor Renovabis (2 autoturisme) și Associazione Chiese del'Est onlus (1 autoturism).

Caritas

ASOCIAȚIA CARITAS EPARHIAL ORADEA

str. Episcop Mihai Pavel, 3; tel. 0359/418.212; fax. 0359/418.211;
e-mail: caritaseparhial@yahoo.it
www.caritaseparhial.ro

Implică-te!

**Cu ajutorul tău, în 2015, lucrările la Casa Frențiu
pot fi finalizate!**

Împreună cu 2%

Fiți generoși fără să pierdeți nimic!

Contribuiți la finalizarea Casei Frențiu direcționând 2% din impozitul pe venitul din 2014!

DATE DE IDENTIFICARE

Denumire entitate non profit
**ASOCIAȚIA
CARITAS EPARHIAL ORADEA**

Cod Fiscal
RO 17085486

Cont bancar
**RO 27 BTRL 0050 1205 7261 6902
BANCA TRANSILVANIA**

Fișa completată se depune la Administrația Financiară sau poate aduce la sediul asociației.
Le vom depune noi la Administrația Financiară.